

"Отрицателни и положителни
чертти на ученика"

6 Школна лекция на
общия окултентъ класъ
4.IV.922г. вторникъ 7.30-9.30ч.в.
Ст.София.

7.30 ч.в., отворио очима си очи, очищих ги то, като Н-внот очищате с
очистен от едът външни хора очищено от очи от също очима си от също очи.
Тайна молитва!
Ще направя нѣколко бѣлѣжки прѣди да дочетемъ написаното.
Знете какъ ганосватъ сѫдинитѣ. Виждали сте калайджии какъ калайдисъ
зватъ турятъ си краката, пъкъ изчистватъ този сѫдъ, за да може да хва-
не калая. Базъ да се очистатъ, ни може да се тури калая. Когато вие
възнете въ една окултна школа, тъй ще турятъ краката си, ще ви върт-
ятъ и, докато не ви очистатъ хубаво, калай не ви се тури. Има нѣкой
възгледи у васъ, които трбва да напуснате. Тъжъ слѣдующий: шестла-
вието. Това е едно животинско проявление у човѣка. Шестлавието ще го
видите у всички животни, то е въ птиците, кучетата, конетѣ, воловетѣ и др.
Когато кучето е шестлавно, то вдигне опашката нагорѣ, казва: "Азъ не
искамъ да зная". Когато научиъ иска да покаже шестлавието си, разпъ-
ри опашката си: трр, трр, трр. Това е животинско проявление. И шестлави-
ето е едно подобно животно. И ако въ ученика, който влиза въ една
окултна школа, има това животинско чувство, очакватъ го голѣми стра-
дания. Т.е. страдания-той ще се сблъсне съ една дѣйствителност и ка-
то видятъ хората неговите слабости, ще почнатъ да му се подиглаватъ.
И съвременните хора, страдатъ, тази неврастения, която сега царува въ
свѣта, тя се дѣлжи повече на човѣшкото шестлавие. Търговецъ билъ, не-
говитъ работи се разбѣркать, какъ да помислятъ хората, че е бѣденъ чо-
вѣкъ? И всички хора искатъ да бѫдатъ такива, каквито не сѫ. Религиоз-
ниятъ хора, и тѣхъ шестлавието ги е направило такива, каквито не сѫ.
Шестлавието въ религията е внесло лицемѣрното. Лицемѣрното е родено
отъ шестлавието: за да покаже той, че е шестлавенъ, че не е като дру-
гите хора, че е необикновенъ. Сега вие, влизате въ една окултна школа,
въдътъ свѣтлината е толкова голѣма, че всичкитъ ваши недостатъци тѣй-
ваше се хвърлятъ отгорѣ, че вие ще останете като нѣкоя подарена кокош-
ка. Като ученици, ще знаете, че попарена кокошка, но не отъ мене, а
отъ тия бѣли братя, които сѫ иного, добри, но който има шестлавие, тѣ
могатъ да му оскубятъ задницата, че не ще може да си представи какъ

е стало то. И тъй, съ щестлавието, ако го много обичате, ще го оставите. Ако го много обичате когато влязнете въ школата ще го оставите отънка като багажъ, гардеробъ има, ще платите, а щомъ квършите школата, ще си го вземете, може пакъ да го турите, за свърта е потребенъ, но за школата абсолютно никаква потребба няма отъ него. И тъй, щестлавието се проявява отъ учениците. Почвате да питате: какъ мислите, азъ усъпълъ ли съмъ въ скълната школа? То е чисто щестлавие. Успълъ ли си? Туй може да го знаемъ още сега. Излъвъ, дайте му цигулката - едно място парче, хайде изсвири го. Ако можешъ да го изсвиришъ, успълъ си. Ама: азъ разбираамъ отъ музика: можешъ да разбирашъ теорията на музиката, но не знаешъ да свиришъ. Понъкога е по-хубаво да свиришъ, отколкото да знаешъ само теорията. Хубаво е да знаешъ и двътъ. И следователно, всички пакъ вие ще свирите, ако знаете да свирите? После питатъ нѣкой: какъ мислите, дали и сме усъвъли любовъта? Азъ сега мога много лесно да изпитамъ колко ви струва любовъта. Нѣкой казва: "Менъ ми тори сърцето. Дай на този братъ хиляда лева" сега. Въпросътъ е свършенъ. Да ги дада на този братъ хиляда лева. Тъй! Наведешъ ли си главата, надолу, въпросътъ е свършенъ. Той не знае да лъби, нищо повече. Още хиляда и още хиляда и като се изрази джоба му, че каже: "Е, какво ще остане заради мене?" Ако искате да остане нищо заради васъ, стойте отънка. Ние искамо, като влязнете въ тази Божествена школа, да имате празни каси, за да можемъ да туриме въ тяхъ. Ако влязнемъ съ пълни каси, какво ще турима. Ние не искаме хора съ пълни кесии. Свѣтътъ търси пълни кесии, а и не търсимъ обратното. Ако вашите кесии съ празни, елате, а ако съ пълни, че какъ: погръшили сте. И тъй, чувството на щестлавието и на лицемърето ще се пазите като огнь, защото осъзнъ че няма никакда ви предаде, но то ще ви смъкне на тозъ хипотински уровень. Където знаятъ само да показватъ зхитъ си. Двама души като се срънатъ, близъкъ съмъ съ макай, азъ не съмъ отъ слабите герой, но съмъ толъкъ герой. Така е и съ кокоската: като види нѣкой волъ, подскочи "хопъ". То е щестлавието чувство. Волът като я бутне отъ рогата, свърши се отъ нея. Тя не разбира, тя мисли, че може да се бори съ единъ волъ. Но да се бо-

Но простото любопитство не се позволява. Любопитството, и то е родено отъ щестлавието. И тъй, ще имате желание горещо да учите, но любопитството щестлавие, лицемърие и други тамъ черти, които съю отъ животински произходднене или съю останали отъ низшите култури, тъзи качества не иницииратъ. Сега, вие можете да кажете: тия работи настъп не съю доказани. Но вие също не знаете щестлавието, какви пертурбации прави вътвъръжъ въ човъшкия организъм? Вие не знаете още последствията на лицемърието, какви пертурбации прави то въ човъшкото сърце! Вие не знаете иществието на любопитството, какво произвежда! Ако бихте знаели последствията, които се произвеждатъ отъ тъхъ въ организъма, вие не бихте ги помирили.

Сега газъните искамъ да вляза въ противоречие съ вашите чувства. Религиозните си чувства си ги държите на друго място. Сега азъ говоря на ума ви, не на низния, на висшия ви умъ. Сега ще мислите, че иществувате. Азъ не говоря и на вашия сърца. И нямамъ това за целъ. Сърцата ви съ за васъ и за Бога, нали? На васъ ви тръбва свѣтлина, тръбва ви знание. А при туй знание ще придобиете мъдростта. А чомъ придобиете тази мъдрост, вие ще знаете какъ да обработвате вашия сърца. Сега знаете, отъ стария христъ: "Сине мой, дай ми сърцето ти!" То е единъ вътръшъ процесъ на битието. Процесъ, който въ бъдеще ще се реализира. Той няма още обективно приложение, то има чисто субективно приложение. А за да се обработи туй сърце, намъ ни тръбва възнання, велики знания, ще кака, за да може тия сили, които съю вложени възнането сърце, да ги пригответъ за бъдещата култура. И сега въобещава всички религии се занимаватъ само съ сърцето на човъка. Всичките проповѣдници, се стараятъ да произведатъ известни ефекти, заплашвания сънъ пъкъла, че има адъ, че има страдания. Но това съю причини на дѣца!

На чеднъ ученикъ който влиза въ школата, ние не му показаваме тояга, ние само казваме: ако вършите така, ще имате такива последствия. Но и отъ това съю ви ще работятъ и останалите сили. Ако вие имате такъвъ организъмъ, съ такива вещества, съ такива съединения, ако постъпите така, ето какви последствия ще се явяватъ въ организъма, ако ви е приятно, може да ги направите. Ученикъ ще знае

причинитъ и последствията, хубаво ще проучи своя организъмъ и своето сърце. И тъй, въ всичца ви тръба да има едно горъщо желание, да учи-
те. И когато влизате въвата зимска школа, ще се освободите по възможност отъ всичките възгледи: каквоисте, чели въ книгите, какво съмъ, казалът
азъ някога, всичко тук искамъ да го пръкарате. Знаете ли, защо? Защото
някой пътъ вие може да пръкарите моите думи, пръзъ, гръбата на
вашата чиста умъдри тогава щомите един разбиране, а може да ги пръ-
карите и пръзъвания висъкъ умъдри тогава, че имате друго разбиране. И
във всички разбиране ще тръбва да се приложи не въ будеще, а сега. Но че
има това положение, че правите опити, малки опити, отъ които ще сждимъ
Азъ не ще виказвамъ че измате приложение, имате, но на тия окултни при-

ложени. Вие все нимате едно специално приложение. Въ тази окултна шко-
ла имате начини, методи, да коригирате нѣкога ваши недѣзи, които съ-
ществуватъ, които съществуваатъ, останати отъ миналото. Сега нѣкога, пътъ вие може
да имате едно и то не във външната форма, да се "басирате" на търцета, казалът
което е казано, ще попита въ тази школа на опита. Въ нея, всѣкога ще провъ-
рявате тия нѣща, и ще сждите за казаното отъ резултатите, които може
да дадатъ въ васъ. Ако имате туй положение, че се роди личемъре-
ние, имате туй положение, че имате шестглавието: Послѣ, слабостъ на всички ученици е: нѣкога пътъ уче-
ните иматъ всички този знаене, повече отъ учителя си. Правилото въ сълата
окултна школа е: ученикъ никога не може да знае по-горе отъ учителя
сито е закона на сълата окултна школа. Христосъ казва: "не е учени-
кътъ по-горенъ отъ читалия си". Почне ли той да мисли, че знае повече
отъ учителя си, той е въ лъво. Единиятъ употребява знанието
не е като ученикъ си, и той е въ лъво. Единиятъ употребява знанието
за себе си и другиятъ употребява знанието за себе си. А въ школата
на всесмрното българство всичко се употребява за Царството Божие,
за всички отъ ученици и учителите, за всички отъ ученици и учителите
за възвръщане царството Божие на земята. А щомъ се възвори, тогава
всички ученици и учителите ще иматъ най-добритъ условия да проявятъ
свойте знания и да създадатъ нѣщо по-хубаво въ този светъ. Послѣ, други
го искамъ: онъ започва да сега въ школата, ще опитватъ волята си.
Обиди ще има, но и щомъ възнете въ школата, вие тръбва да се родите
тъжно, да забравите затедий часъ всички ваши обиди. Възнесътъ
погледне го, че каже: този ме обиди. Не, не, че упражните волята си. Ако

Вие това ви чуство-обидата-то е едно животинско чуство-ако не може да го потушите, вашата воля е слаба, няма да успеете. Вие ще хванете този като кредиторъ, ще му кажете: "Що имаш добрина да ме чакаш единъ часъ отвънка, вънкотъ приемната стая, азъ като падъзна, ще ти платя". Сега ние не искаем изведнажъ вашия животъ да го пръвърнате. За единъ часъ да можеш да задържате единъ часъ разположение вънкотъ вашата приемна стая. Може ли да го задържате за единъ часъ, вие ще го задържите и за два, три, четири, петъ часа. Ние можем ли с друго да задържиме единъ часъ, нико не можете да направите. И когато влязвате вънка, една школа, ако не се свобразите сътова, вина ги чрезъ закона на внушенето, другитъ ще ви създадатъ тия пръптиствия. Да кажемъ между маже и женитъ стане нѣкакъвъ споръ, и двамата ще сидятъ обидени въ школата. Но като влязвате въ школата, вие маже и женитъ, тий маже и женитъ нѣмаме. Тукъ имаме ученици. Отвънка ви е стени маже и женитъ, а тукъ са всички души. Ние не признаваме маже, женитъ, млади и стари, ние признаваме само ученици, които искатъ да придобиятъ Божествено знание и да го употребятъ за растежа на своята душа, напръдане на Царството Божие на земята. Туй придаваме. Сега ще кажете, туй много лягнае казано. Пакъ ви го назвамъ, и който не върва сега въ тия мои думи, ние ще почнемъ опити. Туй тръба да го знаете, тога е заплалване, но съмъ за коци, които тръбва да се пазятъ. Азъ не назвамъ, че тукъ исто е школа. Че туй е едно ваше събрание. Оть тукъ вие ще влязвате въ другомъсто, а школата ние можемъ да пръмстваме въ другата и въ трета, четвърта, пета. Този салонъ не е окултина школа. Даже ако направимъ специално здание и то нѣма да е окултина школа. Сега вие ще кажете, понеже ние затворихме вратата, образувахме тази школа. Ние можемъ 10 пъти да затворимъ вратата, но това не е достатъчно да го гледамъ на мнозина отъ васъ вратата съ все отворени. Външната врата тукъ е затворена, но вратата къщата е отворена, и по постоянно има влизането и излизане. Ще затворимъ вратата и ще кажете: "За единъ часъ ще чакате, следъ единъ часъ ние ще се върнемъ, сега сме застанио следъ единъ часъ сме на външното разположение". И първиятъ опитъ отъ васъ да го направите, сега да може въ школата, въ недъли, като дойдете тукъ, ще се борите, борба се си. но външната врата е затворена.

иска, голъма борба ще имате, но тръбва да побъдите. Да не мислете като
да дойдете, ще измѣните туй състояние изведнажъ. Ние искаме да имаше
възможност да отидем във времето и във времето на първите апостоли
борба и във тази борба да побъдите. Нѣкой казва: да свършимъ, да про-
видимъ този дяволъ навънка. Съ този дяволъ ти си ялъ и пилъ въ мн-
ението си да имашъ възможност да видишъ възможността да видишъ възмож-
ността, той ти е приятель. Приятъливи съмъ и овоща съмъ да възможи да
животъ, азъ съмъ тръгналъ въ другъ пътъ, а ти като приятель, може ли
да тръгнемъ въ този новъ пътъ? Но шога. Тогава ти ще ме почакашъ за
единъ часъ на вънка, посълъшахъ си говоримъ. Той, като приятель, ще
ми послужи. И ще се научите възможността да имашъ възможност да
обиждате никого! Има да си кажешъ: си пакътъ. Но, не, азъ ще възмож-
ността да имашъ възможност да имашъ възможност да имашъ възможност да
веде слѣдущиятъ примеръ, той се сотъ спохатан на християнството. Единъ
отъ великия учители, запознатъ съзокултизъмъ, съмъ като съпрътъ,
валъ дълго време на своята ученицистънина възтуя учение, непрatiль-
ги въ града да проповѣдватъ. Тия двама ученици срещащи двама езичес-
ки жреци и като ги видятъ, казватъ: "Съзинове на лукаваго, недатана
житейскотъ отъ васъ възбрачавате света!" Тъй се приближаватъ къмъ сво-
дявола, сатани, които разврачавате света! "И всичко събърътъ съзин-
и съзини и имъ пукватъ главите, и тъй се връщатъ съ пукнати глави.
Надеянъ и съмъ съзини и имъ пукватъ главите, възбърътъ отъ търи
жреците отиватъ при учителя, той излиза, че ги пита: "Приятели! какъ
сте ходили?" - Какъ, приятели? Защо? - прѣдъ единъ часъ бихме двама
отъ ваши ученици. - Но го юдобръ сте направили. Ученици наричани, за-
държани отъ възбрачаване на братство. И като Архангелъ Михаилъ бълъ
заслушалъ иматъ ръката съзини, отиде къмъ Господъ Иисусъ и възложи
проведенъ за тълото на Моисея, не казаль никаква зла дума на дявола,
заслушалъ иматъ ръката съзини, отиде къмъ Господъ Иисусъ и възложи
казаль: "Господъ! да ти възбрани". Но не казаль никаква обидна дума.
А сега вие имате слабостъ. Нѣкой пакъ вие се наежите противъ дявола.
И по неговъ адресъ много работи казвате. Не, не, благородство се иска.
Ще му кажемъ: Ти си едни отъ отлични работници, тий разбирашъ тъй вър-
шишъ? Той е убъдънъ, той върва въ своето и иска да те убъди по единъ
начинъ, по другъ, трети чѣтвърти, дана ти доказателство. Всички единъ
имъ и имъ съзини и имъ съзини и имъ съзини и имъ съзини и имъ
ловъ духъ като дойде казва: "не си съзини и имъ и имъ и имъ и имъ
гатъ да се подобрятъ". И даватъ доказателства. И тогава ти се увѣждашъ
и казвашъ: "Правъ си ти". Обаче въ бългото братство има други до-
казателства, и ние тръбва да докажемъ че е тъй.

етои отвори си и да бъде бъдът. Въ школата абсолютно ще има хармония. Никой лошъ духъ не може да въз-
бужди сърцето на чистотата. Тъкмо този духъ е и единът се учатъ и другите се
учатъ. То е законъ на науката. Щомъ излезватъ учениците навънка, въ свѣта,
има споръ между тѣхъ. А въ школата, учатъ ли ве, нѣма никакъвъ споръ.
Изидоръ е писателъ: "Същият умъ юноши не склоненъ да съмъ язикъ на
И затуй се казва въ Иова че въ свѣта Господенъ дошелъ и представи
къмъ всички отечества и отрасли си, склоненъ да се опиратъ и съмъ вниманието
на черното братство и му казали: ти обвръща ли си вниманието
на Иова какъ върви? А тъзи работи ние ги знаемъ и ги поставяме на място
за движението имъ си отъ икономии. Известенъ е и апостолъ Павелъ
тъхното място. Значи и той присъствува на този съборъ въ школата.
И Господъ казва: ти обвръща ли си вниманието, какъ той прилага туй уч-
ните? "Съдователъ, въ школата нѣматникъвъ споръ между черни и об-
ли братя. Че той е черъ-черь или бѣлъ братъ, тъй се обвръща. Въ школата
се обичатъ, но щомъ излезатъ въ свѣта, интересът имъ не се съвпадатъ
и работятъ всички за свои интереси. Обичъта си е обичъ. Ние ще докажемъ
какъ при принципъ "всичко е възможно" единъ вървъ и другите вървъ, но
вървата на единъ се различава отъ друго отъ съмъ отношения. Такъ като ученици на
тази школа, ще имате единъ широкъ възгледъ, а нѣма да бѫдете тъсногръ-
дите въ единъ напрѣданъ духъ. Тия нѣща съ реални. Въ школата ще мис-
лите, че всичко въ свѣта съществува, защото е необходимо, а и онова, кое-
то е необходимо, е полезно за развой на цѣлия космосъ. И съдователъ,
за да има знание въ свѣта, непрѣменно трбва да има два процеса: это
възможностъ, че единъ грънци съмъ създаватъ за почести, а други за безчестье.
Ако си направишъ единъ грънци, на си туришъ пумпята въ туй грънци, а въ
другото грънце си туришъ млѣкото, питамъ: тия грънци виновати ли си?"
Грънето съ помията е черниятъ братъ, а грънето съ млѣкото е облиятъ
братъ. Кой е виноватъ? Грънетата не ли съ виновати? Не. Но онзи който
има грънци, то е виноватъ. Но онзи който употребява грънетата, единакво му е приятно, че има ед-
на съмъ за помия и една за млѣко. Тъму съмъ много полезни, че си ту-
ри грънци и да ги дѣлът му и съмъ ти еднакво нужни. Но щомъ нѣмаме нужда за
хармония, хвърляме грънето, и щомъ нѣмаме нужда за млѣко, хвърляме и други
готоди грънци и тогава оставяме безъ грънета.

— И четвъртиятъ завъдъ: "Еще и азъ съмъ искамъ да изложа на ти
— Съмъ добри и лоши хора въ живота, то съ самите идеи и съмъ
— Съмъ искамъ да изложа на ти: азъ съмъ искамъ да изложа на ти
— И петиятъ завъдъ: "Азъ съмъ искамъ да изложа на ти: азъ съмъ искамъ да изложа на ти

ли защо? Азъ служа на другъ единъ законъ. Азъ ви говоря сега. Азъ не
искамъ сега по никакъ начинъ да огорча оногова който живѣе въ менъ.
Туй не го подволявамъ! Ози, който ме е училъ, онзи, който живѣе въ менъ,
върху него азъ не искамъ да прѣхвърля никакви укори! Азъ може да
носа, но заради него, щомъ дойде до неговото име, азъ съмъ готовъ да
жертвамъ всичко! Ама сълѣдъ 1000 години дали ще се дадатъ условия, все
румъ да съ смигнатъ по земята този градъ и да се изгубятъ
е едно. Щомъ дойде до неговото име, азъ не позволявамъ. Та азъ забъ-
лъзвамъ и го казвамъ: абсолютно въ школата не искамъ да ме критикува-
тъ, нито да се смигватъ. Опитвайте нѣщата! И самъ казвалъ и другъ
пакъ казвамъ: ако съмъ уврѣдилъ нѣкогода дойде безъ да ме
критикува, азъ ще му платя 10 пъти повече, отколкото струва, и да
ко то отида. Като стъпите въ школата, възникватъ разни
свѣрли въпросътъ веднажъ за всѣкого. Между васъ и менъ трбва да се
разчистятъ всички въпроси. Нико повече! За въ бѫдеще, онзи който не
постъпилъ тъй, азъ да ви кажа, че обхрина грѣбъ и нѣма да ви погледна
вече! Туй е правило въ бѣлото братство. Защо? Туй е вътръшъ законъ.
Ози, който живѣе въ нась, Господъ си има пътъ, по който върви и нѣма
да ни чака. Сънцето изгрѣва, земята се върти и всѣко нѣщо си върви
по опредѣлени пъти. Ние не можемъ да измѣнимъ законите на битието.
Ама азъ тъй мисля, но Господъ е мислилъ преди милиони години, когато
е създадъ свѣта, и съдователно ние ще дѣйствуваме тъй, както той е
избралъ и както Той дѣйствува. Вие, нѣкой пътъ, искате да ме научите,
какъ да дѣйствувамъ. Азъ не дѣйствува отъ себе си, а вървя по Божи-
и пътища, и искамъ и вие тъй да дѣйствувате. Нито азъ ще измѣня
Божиите закони, нито вие, нито ангелитъ, никое сѫщество въ свѣта не є
въ състояние да измѣни по какъвто и да е начинъ Божиите пътища: тѣ сѫ
незмѣнни. Може да се реагира, но да му се даде обратенъ пътъ, то є
невъзможно. И тогава вие ще се сѫщнете сами. Ако искате да бѫдете
ученици, туй е едно отъ правилата на тази школа. Школата, се е обра-
зувала нѣколко пъти въ Европа, но се е затворила за по-благоприятно
време, понеже се явили спорове. Нѣколко пъти се е отваряла и затвара-
ла и сега пакъ може да се затвори, но ако я затворя, тогава вие сами
ще си прѣподавате, и втори пътъ нѣма да прѣподавамъ вече! Затуй искамъ
стовини, ако съмъ сѫдъ си. Ако бѫдъ членъ на една школа

—СИМ Е ВАСТ, съдии, да бъдете изправни във този моментъ. Ако съззи отъ горъ скръшили и ти всички отъ място на проповед, иматъ благоволението да ви проподаватъ. Азъ не говоря отъ свое име, —то че азъ ви дая, завърши, ви предупредихъ защо. Говоря отъ името на всемирното българо-братство. Ако стълкахъ я съмокоден, че то и всичко спрямо васъ, бъдете уверени във възможността на предвидъ. Говоря отъ името на всемирното българо-братство. Ако стълкахъ я съмокоден, че то и всичко спрямо васъ, бъдете уверени във възможността на предвидъ. Говоря отъ името на всемирното българо-братство. Ако стълкахъ я съмокоден, че то и всичко спрямо васъ, бъдете уверени във възможността на предвидъ. Говоря отъ името на всемирното българо-братство. Ако стълкахъ я съмокоден, че то и всичко спрямо васъ, бъдете уверени във възможността на предвидъ. Говоря отъ името на всемирното българо-братство. Ако стълкахъ я съмокоден, че то и всичко спрямо васъ, бъдете уверени във възможността на предвидъ.

Сега и мойте думи не искахъ да ги разбираате, говоря самия съмокоден. Но! Казвамъ: отъ незнанието ти е невъзможно да изучаваш нѣщо, които не съмъ позволилъ. И азъ сега искамъ да ви покажа какъ да изучавате музиката. Най-първо, като дойде че

учителя, че какъ да се държи цигулката хоризонтално, по следъ подобие на учителятъ лика и по следъ че възле струната съмъ ище карадълъ. Ученикъ съмъ където и то че чака да научи правилно да тегли лика. Чака това съволятъ, че да се научи правилно да изучава първото парче. Сега очакватъ умъ, когото ви създали. Само така ще научите да изучавате тоноветъ, по следъ позициите, и като научите позиците, че изучавате първото парче. Сега очакватъ умъ, когото ви създалъ. Само така ще научите да изучавате правилно обучение, да се разващато сърце могатъ само при един правилен ученикъ. Само така може да се разващато сърце могатъ само при един правилен ученикъ. Само така може да се разващато сърце могатъ само при един правилен ученикъ.

Ложете върху себе си воля. Вие имате воля, вие имате воля, но тази воля я туриятъ въ насоката да работи за великото усъвършенствуване.

Сега за примеръ, не искаете, че ние нѣмаме закони, имамъ по другъ начинъ.

Азъ ви правя тази бѣлъшка, знаете? Защо? Въ мене съмъ желание да не изпълнявамъ всичко, което има въ моята сърдечна свобода.

Чинъ азъ можда се освободи отъ вашия мисли, можда да се освободя.

И съмъ здрав и туръ, когато изчезнашъ отъ моята сърдечна свобода.

Азъ ви правя тази бѣлъшка, знаете? Защо? Въ мене съмъ желание да не изпълнявамъ всичко, което има въ моята сърдечна свобода.

Чинъ азъ можда се освободи отъ вашия мисли, можда да се освободя.

И съмъ здрав и туръ, когато изчезнашъ отъ моята сърдечна свобода.

Азъ ви правя тази бѣлъшка, знаете? Защо? Въ мене съмъ желание да не изпълнявамъ всичко, което има въ моята сърдечна свобода.

Чинъ азъ можда се освободи отъ вашия мисли, можда да се освободя.

И съмъ здрав и туръ, когато изчезнашъ отъ моята сърдечна свобода.

Азъ ви правя тази бѣлъшка, знаете? Защо? Въ мене съмъ желание да не изпълнявамъ всичко, което има въ моята сърдечна свобода.

Чинъ азъ можда се освободи отъ вашия мисли, можда да се освободя.

И съмъ здрав и туръ, когато изчезнашъ отъ моята сърдечна свобода.

тъй, като ученици, тръбва да го пръкарата. Твоа не е ново, това е мнозинският стечки и д. го малко пръме. Кой не може да си даде единъ часъ? И като вляза във "Класа", тукъ, да се почувствува, една приятна атмосфера, азъ да съмъ до-
воленъ ли че са доста доволни. Ако азъ вляза и съмъ недоволенъ и вие
- обе съмъ недоволни, двъждоволства раздържатъ положително число и двѣтъ стра-
ни губятъ. И тогава всичкитѣ истини, които може да ви се кажатъ, що
иматъ обратенъ ефектъ, защото възможността имъ да са истини едни
- още сегашетка жеденъ скъпъ, е онзи, който е обидилъ Учителя?" Менъ
никой не е ималъ обидилъ. Но ви, казахъ, изъ сънъ си отновъ, възялъ една
- зи слабостъ, и коями пъти вървите, повече въ лявата пътека, отколкото
въ Гоинъ. Въздида защо къмъ пъти вървите въ лъво. Да кажете: азъ имамъ
челезия. Да, но тръбва да се научите, вие като ученици тръбва да зна-
ете въ лъвости стемий въ дъсона, а не да чакате други да ви кажатъ
Бълки и денонощъ да знае търсъ, овчаръ какво печели и какво губи. Ка-
то пръгладяте теритъри си днесъ, да знае начало ли има или загуба.
- възялъ като че дойде края на годината, той не даде общи събори на печал-
- бата и загубата. Всъки денъ тръбва да знаемъ въ лъво ли сме отишли
- повече или при Бога Знаете ли това, вие пещерите, що отправите мис-
- лите си, понеже уважъ има, заложени много добри работи и тъмното.
- Азъ нямахъ намиранъ за способни, ами ви намирамъ за своенравни. Азъ
- способни състъ, но състъ своенравни. А своенравието е дно качествата хи-
- вътните, то не е човъцко качество. Туй способното е животинско каче-
-ство. Всъки човъкъ, всъмкото, умът, е започналъ да работи правилно, и
- сърцето и волята и той не може да биде своенравенъ, той ще основава
- всичките свои постъпки и дѣйствия на единъ разумъ законъ, що знае
- какъ тръбва да постигае съдържанието си. Единъ сънъ отоядъ
- че какъ тръбва да постигае съдържанието си. Единъ сънъ отоядъ
- че азъ сънъ вътвъзшкодъ. никакъ способното не се позволява. Ти сега вие
- че състъ способни, а че ватето способното и него ще оставите отънка. Каждъмъ
- ато сънъ сънъ сега ютриателните качества, а ръкъ втората лекция пакъ ще
- ви каже други. Согласихъ, че отриателни качества: шестглавието, ли-
- цемърното, любопитството и способното. Тъкъ съдъ животински качества.
- отънъ ви съ погребени за сънъта, и сънъ школата нямате никаква потръба,
- отънъ ви съ погребени за сънъта, и сънъ школата нямате никаква потръба,

абсолютно никаква потреба от тъхъ. И вътре въ една година като върви пашата школа, азъ искамъ вече да се отличавате. Ще дойдемъ, ще сечеримъ вече, ще туримъ началото, това е школа вече: К азъ нѣкога!"eten
"докажи ни". Хубаво, ще ви покажа много работи. Като ги чистите, тога ще
ващъ дойда, още нѣколко качества ще ви посоча отрицателни, нещета, а
но следующия путь. Дръжте ги, не се борете съ щестлавието, но на място
то е на щестлавието ще ви кажа какво дах турите. На място то на място
енравиете, лицемърието, на любопитството, ще ви кажа съ каквъ да ги
замъстите съ оса, соудаст сънде сп и въздаст съ сънде сп и въздаст съ
зъби, щото искамъ да бъдете, нѣма да кажа добри ученици, нѣвнаят
каква дума да употребя, сега изправни? - Но всичка сте изправни, нито
примърни: всичка сте примърни. Азъ ще кажа: азъ въ паричамъ ученици то
на любовта. Разбирате ли? И, следователно, като такива ученици на любовта,
сътуй имъ въ кръжавамъ, що постигвате съ закона на тази велика любовь. Вожествена. Ще кажете: азъ съмъ ученикъ на любовта, менъ ще
щестлавие не ми тръбва, любопитство не ми тръбва, на менъ своеенравие
не ми тръбва. Сега ю ще ги пазите и тогава, като дойда при васъ, ще
ви кажа: приятел, тъй ще турите: "Азъ съмъ ученикъ на любовта". Като
заговори щестлавието, ще му кажемъ: "азъ съмъ ученикъ на любовта". И
Заговори ли лицемърието, ще му кажемъ: "азъ съмъ ученикъ на любовта".
Заговори ли любопитството, ще му кажемъ: "азъ съмъ ученикъ на любовта".
Заговориси своеенравието, кажете: "азъ съмъ ученикъ на любовта".
Тъй, приятелски си говорете: "азъ съмъ ученикъ на любовта" и ще спи-
рате тамъ. И като идваш при васъ, вие тъй като имъ отговаряте, тъ ще
идватъ, вие ще казвате: "ние сме ученици на любовта". Докато и тъ ще
ви кажатъ единъ денъ и ние сме ученици на любовта" и въпроса ще се
ръврши. Побъдата ще бѫде ваша. Това съ живи същества, съ които сте би-
ли свързани отъ минали съществувания. Но съ закона на любовта, ще
ще кажатъ: "понеже вие сте ученици на любовта, и ние ще станемъ уче-
ници на любовта".

и молитва!

